

حتی زنان ...!

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْبِرِّبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.^۱

و به زنان باایمان بگو: چشمان خود را از آن چه حرام است فرو بندند و شرمگاه خود را حفظ کنند و زینت خود را (مانند لباس‌های زیبا، گو شواره و گردن بند) مگر مقداری که (طبیعتاً بر دست و صورت) پیدا است (در برابر کسی) آشکار نکنند، و (برای پوشاندن گردن و سینه) مقنعه‌های خود را به روی گریبان‌هایشان بیندازند، و زینت خود را آشکار نکنند، مگر برای شوهرانشان، یا پدرانشان، یا پسرانشان، یا پسران شوهرانشان، یا برادرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا زنان (هم‌کیش خود) شان، یا بردگان زر خریدشان، یا خدمتکارانشان از مردانی که ساده لوح و کم‌عقل‌اند و نیاز شهوانی حس نمی‌کنند، یا کودکانی که (به سن تمیز دادن خوب و بد نسبت به امیال جنسی) نرسیده‌اند. و زنان نباید پاهایشان را (هنگام راه رفتن،

^۱ - سوره ی نور، آیه ی ۳۱

آن گونه) به زمین بزنند تا آن چه از زینت‌هایشان پنهان می‌دارند (به وسیله ی نامحرم‌ان) شناخته شود. و (شما) ای مؤمنان! همگی به سوی خدا بازگردید تا رستگار شوید.

در آیه ی ۳۱ سوره ی نور، ضمن دستور پوشش زن، عده ای را استثناء می فرماید که به اصطلاح فقهی آن‌ها محارم زن محسوب می شوند و واجب نیست که زن خود را از ایشان بپوشاند.

أَوْ نِسَائِهِنَّ ... یعنی زن‌های مسلمان نسبت به زن مسلمان محرمند و زن می تواند خود را پیش زنان مسلمان مکشوف سازد. بنابراین، مفهوم آیه این می شود که: زنان غیر مسلمان مثل یهودیه و نصرانیه نسبت به زن مسلمان، نامحرمند و زن مسلمان نمی تواند خود را پیش یک زن یهودیه و نصرانیه و غیر مسلمان بی پرده و بی حجاب نمایان سازد.

حالا اگر چه آقایان فقها فتوا به وجوب پوشش در این مسأله نمی دهند بلکه فتوا به کراهت می دهند؛ یعنی مکشوف بودن زن مسلمان پیش زن غیر مسلمان مکروه است ولی منظور، دقت و باریک بینی عمیق اسلام است که چرا زن غیر مسلمان بر زن مسلمان نامحرم است و روا نیست بدن خود را به او بنمایاند. سرّش را از بیان امام صادق علیه السلام می شنویم؛ حضرت می فرماید:

قَالَ: لَا يَنْبَغِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَتَكَشَّفَ بَيْنَ يَدَيِ الْيَهُودِيَّةِ وَالنَّصْرَانِيَّةِ فَإِنَّهُنَّ يَصِفْنَ ذَلِكَ لِأَزْوَاجِهِنَّ.^۲

روا نیست که زن مسلمان خود را پیش زن یهودیه و نصرانیه بی پرده سازد، زیرا آن‌ها او صاف زن مسلمان را برای شوهران خود وصف می کنند.

۲- الکافی (ط - الإسلامية) / ج ۵ / ۵۱۹ / باب التستر ص : ۵۱۸

یعنی غیرت اسلامی ابا از این دارد که اوصاف زن مسلمان به گوش مرد نامحرم برسد. منتهی چون زنان مسلمان - نظر به تربیت دینی ای که دارند - هرگز او صاف زن دیگری را به گوش شوهرانشان نمی رسانند، از این جهت آن ها محرمند. اما زنان غیر مسلمان از این جهت معتمد نیستند؛ اسلام آن ها را نامحرم معرفی کرده و سزاوار نمی بیند که زن مسلمان پیش آن ها مکشوف گردد؛ مبادا وصف او به گوش مرد نامحرم برسد!

حال آیا این دین مقدس اجازه می دهد که مرد نامحرم سر و روی و اندام زن را با چشم آلوده به شهوت بنگرد؟ مسلم خیر! پس می توان تصدیق نمود که ما فرسنگ ها از قرآن فاصله گرفته ایم. قرآن به راهی می رود و ما به راه دیگر افتاده ایم!